

Den kristne kirke – et shelter for mennesker på vej

Daglig omgang med flygtninge og migranter gennem mange år har gjort noget ved min kirkeforståelse. Kirken fremstår for mig mere og mere som et shelter eller det, man i de norske fjelde kalder en gæstehytte. Det vil sige et sted, som er rejst til brug for mennesker, der er undervejs. Når man ankommer til sådan et sted, vinder man ikke hævd over det. Når andre kommer til, er det lige så meget deres som mit. I Danmark har vi en folkekirke med dybe rødder i vores kultur og historie, men når mennesker fra andre himmelstrøg dukker op ved indgangen, er det - bag om al juraen - lige så meget deres

som vores hus. Og netop de andres tilstedeværelse kan hjælpe os til at få en dybere forståelse for, hvad kirken i grunden er for et hus.

Migrantmenigheder kan berige folkekirken, hvis vi gensidigt bøjer os for hinanden i respekt og undren over den andens forskellighed.

*Niels Nymann Eriksen
Sogne- og indvandrerpræst
Vesterbro*

” Migrantmenigheder kan hjælpe folkekirken med at forblive åben, lyttende og nysgerrig på den globale kirkes gudstjenesteliv og spiritualitet. Hvordan var andres vej til Kristus? Hvad har de set?

*Clement Dachet, teolog
Formand for Tværkulturelt Center*

Når man som kristen af den ene eller anden grund befinder sig langt hjemmefra, er det godt at kunne mødes med andre kristne fra hjemlandet, høre en prædiken og synge salmer på sit eget sprog. Det havde jeg selv glæde af, da jeg i et par år var bosat på den anden side af jorden, hvor jeg benyttede mig af muligheden for at komme i en migrantmenighed - den danske kirke i Sydney.

Samtidig er det lærerigt og givende at gå til gudstjeneste hos *de andre*. Derved lærer man andres traditioner at kende, og måske bliver man venner med mennesker i lokalsamfundet. Der åbnes op for, at man kan komme til at forstå hinanden. Som Grundtvig siger: "Han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær."

Vi kan lære meget godt af hinanden på tværs af nationaliteter og landegrænser. Når vi giver os tid til at gå til gudstjeneste hos hinanden, spise sammen og tilbringe tid sammen, får vi lov at erfare sandheden i Paulus' ord fra Efeserbrevet kapitel 4, vers 5-6: "Der er én Herre, én tro, én dåb, én Gud og alles Fader, som er over alle, gennem alle og i alle." Derfor giver det mening at mødes med kristne fra andre kulturer og trossamfund. For vi hører sammen - så forskellige, som vi er. Vi tilhører den samme Gud og hører til i det samme kristne fællesskab. Det er også det, vi bekender i folkekirken, når vi i den apostolske trosbekendelse siger, at vi tror på de helliges samfund. Det betyder, at vi tror på, at der findes et fællesskab af mennesker, der tilhører Den Hellige selv.

Gæstfrihed vil sige at se ud over os selv. Som der står i Hebræerbrevet: "Glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæstfrie har nogle uden selv at vide det haft engle som gæster." En engel er en, der kommer med bud fra Gud. Ved at række ud og være gæstfri kan vi opleve, at Gud møder os i den fremmede - måske en fra en migrantmenighed.

Migranter i Danmark bør ikke være i tvivl om, at også de og deres menigheder er hjertelig velkomne i folkekirken.

God læselyst!

*Ulla Thorbjørn Hansen
Biskop i Roskilde Stift*

